

РЕШЕНИЕ № 100

София, 21 юни 2011 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, трето наказателно отделение, в открито съдебно заседание на осми февруари 2011 год. в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БОРИСЛАВ АНГЕЛОВ

ЧЛЕНОВЕ: КЕТИ МАРКОВА

СЕВДАЛИН МАВРОВ

при секретар **ЛИЛИЯ ГАВРИЛОВА**

в присъствието на прокурора от **ВКП МАРИЯ МИХАЙЛОВА**

като изслуша докладваното от съдията **С. МАВРОВ**

КНОХД № 827/10 год. по описа на Върховния касационен съд, за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационното производство е образувано по жалба от страна на подсъдимия Н. В. Атакува се решение № 205 от 09.11.10 год. по ВНОХД № 400/10 год. на Пловдивския апелативен съд, с което е потвърдена присъда № 190 от 02.07.10 год. по НОХД № 279/10 год. по описа на Окръжен съд – гр. Стара Загора. Визират се касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1-3 НПК. Иска се преквалификация на деянието по чл. 124, ал. 1 НК или намаляване на наложеното му наказание лишаване от свобода. Жалбата се поддържа в съдебно заседание.

Гражданските ищци и частни обвинители по делото и техният повереник не се явяват, редовно призовани.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна. Пледира решението да се остави в сила.

Върховният касационен съд, като взе предвид постановените съдебни актове, доводите и становищата на страните, намира жалбата за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Първоинстанционното производство е протекло по реда на глава XXVII НПК, като подсъдимият изцяло е признал фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, съгласявайки се да не се съберат доказателства за тях.

С цитираната присъда Н.В. е признат за виновен в това, че на 08.02.10 год. в с. Е., община К., по хулигански подбуди и по особено мъчителен начин, умишлено умъртвил при изпълнение на службата му старши полицаи при РПУ на МВР Б. Ч. и направил опит да умъртви, също при изпълнение на службата му, старши полицаи при същото РПУ Н. Н., като деянието спрямо втория останало недовършено по независещи от волята на дееца причини, поради което и на осн. чл. 116, ал. 2, вр. ал. 1, т.т. 4, 6 и 11, вр. чл. 115, вр. чл. 18, ал. 1 и чл. 58а, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 НК е осъден на ДЕВЕТНАДЕСЕТ години лишаване от свобода, които да изтърпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип.

Съдът е зачел предварителното задържане на В. Произнесъл се е по предявените граждански искиове от наследниците на починалия и пострадалия Н., направените от тях и съда разноски по делото и веществените доказателства.

С атакуваното решение присъдата изцяло е потвърдена.

Всички доводи, залегнали в касационната жалба, са получили законосъобразен отговор от предходните инстанции.

Признатите изцяло факти, подкрепени от доказателствата, събрани на досъдебното производство по: предхождащото деянието хулиганско поведение на подсъдимия; причината за законосъобразната намеса на полицейските служители в инцидента за оказване помощ на самонаранилия се от „пиратка” В.; отправените към тях обиди и закани с убийство; механизма на извършеното; силата и насочеността на ударите, насочени последователно към двамата пострадали в жизненоважни части от телата им; оръжието на престъплението – голям туристически нож, проникнал 13 см. в тялото на починалия, срязал бедрените артерия и вена на Ч. и причинил порезна рана в областта на дясната китка и предмишница на Н. насочват към извод за: пряк умисъл за извършване на убийство по хулигански подбуди на двамата служители на МВР, изпълняващи служебните си задължения; за липса на силно раздразнено състояние у дееца, предизвикано от последните с насилие, с тежка обида или клевета или с друго противозаконно действие, от което са настъпили или е било възможно да настъпят тежки последици за виновния или негови близки; за случайно деяние по чл. 15 НК или причиняване на смърт по непредпазливост в следствие на умишлено нанесена телесна повреда по чл. 124 НК.

На второ място, хладнокръвната, навременна и решителна намеса на пострадалия Н. за неутрализиране действията на нападателя е лишила от възможност подсъдимият да нанесе на починалия Ч. и на самия него и други удари с ножа върху части от телата им. От друга страна, доводът за липсата на констатирани от вещите лица - медици движения на ножа в тялото на починалия е лишен от правно значение, тъй като на подсъдимия не е повдигнато обвинение за убийство, извършено с особена жестокост.

В саморъчната си касационна жалба В. излага твърдение за допуснати от инстанциите по фактите нарушение на правото му на защита. При проверката от ВКС на материалите по делото не се констатира да е реализирано това касационно основание.

Касаторът намира наложеното му наказание от деветнадесет години лишаване от свобода за несъразмерно тежко. В тази насока апелативният съд в решението си е изложил задълбочени мотиви, като законосъобразно е приел, че наложеното на В. наказание противоречи на закона, но не може да бъде коригирано, поради липсата на съответен протест.

Водим от горното и на осн. чл. 354, ал. 1, т. 1 НПК, Върховният касационен съд, трето наказателно отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 205 от 09.11.10 год. по ВНОХД № 400/10 год. на Пловдивския апелативен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: [подпис]

ЧЛЕНОВЕ: 1. [подпис]

2. [подпис]